

FARNÍ ČASOPIS

Solnice, Skuhrov, Kvasiny, Uhřínov

LISTOPAD 2009

www.farnost-solnice.net

ÚVODNÍČEK

Milí farníci!

Advent je tu! Církev jej slaví jako období radostného očekávání a příprav na Kristův příchod. Advent tedy není taková „kratší postní dona“, má jiného ducha. Očekávání! Kdo od Boha mnoho čeká, kdo se snaží udělat si pro něj čas a prostor v životě, tomu Ježíš znovu narodí v srdci. Jako každý rok bude těžké udělat si čas v předvánočních shonech. Čas však máme na to, na co si jej uděláme. Zařaďme si do něho modlitbu a četbu Písma – třeba jen kousek, ale pravidelně.

Vzpomínám si na jednoho kněze, který vtipně říkával, že to s přehnanými přípravami a uklízením na Vánoce není třeba přehánět („Ježíš se také narodil v chlévě“) a také, že je třeba najít Ježíše („jsme obrazně na cestě do Betléma, tak ať se nezastavíme v nějaké hospodě... ☺“).

Požehnaný advent vám vyprošuje

P. Jaroslav

ZE ŽIVOTA FARNÍHO SPOLEČENSTVÍ

Setkání dětí.

Nedávno jsme mohli být svědky pozoruhodné akce, která proběhla při setkání dětí 11. října t. r. v solnické faře.

Jako každý měsíc jsme se sešli, tentokrát nás ovšem čekala výroba drobných suvenýrů v podobě nejrůznějších ozdobných předmětů, drobných hraček a praktických maličkostí, vyrobených z poskytnutých materiálů

Kdo měl možnost uvidět celý soubor pohromadě, spatřil rozličná provedení svícňů zhotovených ze skla, ozdobených slaměnkami nebo třipivými gelovými pastami, malovaná přáníčka i pohledy, ozdobné vázičky nebo vkusně naaranžované keramické květiny.

Tyto a další výtvořky ručních prací byla k vidění i k zakoupení za dobrovolnou cenu po mši svaté na misijní neděli dne 18. října, se záměrem věnovat utržený peníz jako příspěvek na Papežské misijní dílo.

Z. Jílek

Podzimní prázdniny v Liberku

Bylo krásné středeční dopoledne. Krásné bylo proto, že jsme nemuseli do školy, ale jeli jsme na podzimní tábor do Liberka. Vyjžděli jsme několika auty od solnického

kostela. Po dlouhé a napínavé cestě jsme dojeli ke krásné dřevěné faře v Liberku. Tam začaly tři dny plné zábavy a her, zpestřené slovem pana faráře Jaroslava.

První dobrodružná výprava vedla na půdu fary, kde jsme našli papírové krabice a z nich jsme si v pokoji postavili pevnost. K večeru jsme dostali hlad a tak jsme vyrazili na divočáky. Cestou jim všichni sbírali kaštany a bukvice. Prasátka jsme nakrmili, ale divočák k večeru nebyl.

Ve čtvrtek ráno, po namáhavé rozcvičce byl velice zajímavý film o matce Tereze. Potom jsme hráli hru, při které jsme vzájemně zjišťovali něco o sobě.

Odpoledne jsme si povídali o družích slova a hráli jsme na toto téma scénky. I když jsou Vánoce ještě daleko, my jsme pana faráře překvapili živým Betlémem. Takže na mši svatou, která následovala, přišli Ježíšek, Marie s Josefem, tři králové, anděl a pastýři.

Poslední den, pátek, byl ve znamení podobenství Pána Ježíše a umění řeči. Nechyběl ani fotbal, při kterém jsme se náležitě zmazali. A tím skončily tři krásné volné dny.

Dominik Novotný

Farní bowling Skuhrov - Solnice

V neděli 25. října v 16h jsme se společně sešli na půl cesty v restauraci U Zvonečku v Kvasinách na farním bowlingu, který se konal pod duchovním dohledem našich otců P. Františka Hofmana a P. Jaroslava Axlera. Proběhl neformální turnaj mezi farníky ze Solnice a Skuhrova.

Z důvodů velké účasti byla jednotlivá kola zkrácena, aby se všichni vystřídali. Celý souboj se nesl v duchu hesla „není důležité zvítězit, ale zúčastnit se“. Poděkování patří všem soutěžícím i divákům. Celá akce se vydařila, pěkně jsme si zahráli, dobře jsme se občerstvili a dokonce jsme byli pochváleni personálem, že jsme prima parta !

Jaromír Novotný

Mikulášská sbírka

Jak už je na podzim dobrým zvykem, konala se u nás Mikulášská sbírka. Je to v podstatě akce dětí – to ony dostanou ve školách letáčky a loučí se se svými hračkami pro děti z Klokánku a děti z chudých rodin.

Do akce se zapojily už po páté všechny základní školy naší farnosti. Děkuji touto cestou pí. ředitelce Mgr. Haně Jakubcové a zástupkyni ředitelky Mgr. Lence Hovorkové ze solnické školy, pí. ředitelce Mgr. Haně Brandejsové a zástupci ředitelky Mgr. Jiřímu Nedomlelovi ze skuhrovské školy a řediteli školy v Kvasinách Mgr. Liborovi Benešovi a všem učitelům, kteří se sbírkou pomohli.

Po rozdání letáčku ve školách a vyhlášení sbírky v kostelích jsem žasla, jak rychle se naplňuje chodba na faře. Bylo vidět, jak dobro pracuje v rodinách a celé farnosti. Opravdu pozorně jste přečetli letáček a splnili všechny prosby. Přišel „den D“ – ve středu 25. listopadu před farou zabrzdilo auto z FOD a v něm dvě mladé ženy, které pracují v Klokánku a v pardubické pobožce FOD. Užasle se dívaly do chodby, současně bylo vidět na jejich obličejích radost – ony moc dobře vědí, kde ty věci skončí, a znají nouzi dětí v chudých rodinách.

Společně jsme odjely do školy v Solnici, pí. zástupkyni nás uvítala, žáci pomohli zanést věci do auta.... ☺, moc místa nezbylo a na faře čekala další dávka vaší dobroty a porozumění pro chudé. Na faře jsme se domluvili, že největší krabice, pytle a kočárek zaveze svým velkým autem p. Novotný a s odvozem pomohu také já. Naložily jsme obě auta a vydaly se na cestu.

V Pardubicích se přede mnou objevila dvoupatrový dům, dole s výlohami po nějakém obchodě. Přenesly jsme všechny baličky do kanceláře a pak jsem měla příležitost projít dům, abych Vám mohla popsat, co to Klokánek v praxi je. V druhém patře jsou dva byty jeden pro 4 děti, druhý také pro 4 děti a 1 lůžko pro případ nouze. Ta se vyskytuje dost často. Podzim byl velmi rušný a v Klokánku se vystříдалo na krátkou dobu mnoho dětí. V bytečku pro děti najdeme dětský pokoj, obývací pokoj spojený s kuchyní a koupelnu, která je pro většinu dětí je něčím novým. O děti pečují „tety“, které se snaží nahradit dětem rodinu. Tyto „tety“ jsou s nimi 24 hodin a jako každá máma pro děti perou, vaří, učí se s nimi, chodí na vycházky apod. V prvním patře je další byt pro 4 děti, ale bohužel nejsou peníze na výplaty pro další „tety“ a proto je zatím neobydlený. V přízemí jsou kanceláře jak pro Klokánka, tak pro pardubickou pobočku FOD.

Co se stane s věcmi, které jste tak pečlivě připravili? Část bude uložena do skladu pro děti, které přivezou do Klokánka policisté nebo tzv. „sociálka“ většinou ve velmi zuboženém stavu. Ostatní věci se nachystají do balíčků a rozvezou přímo do rodin, jejichž finanční situace je z různých důvodů velmi těžká. Zaměstnankyně FOD jedněmi ústy potvrzují, že takových rodin přibývá. Tyto obětavé ženy Vás srdečně zdraví, děkují za vaši štědrost. Vyprávěly, jak je hezké, když během vybalování pytlů a igelitek najdou schované malé překvapení ☺

Ještě jednou VŠEM děkuji, jak malým tak velkým, protože vaše dobrota srdce vykouzlí spoustu úsměvů dětí a hodně povzdechů jejich rodičů z ulehčení ☺

s. Blanka

K ZAMYŠLENÍ

MEDVĚDI

Jistě si všichni, kdo jste byli tenkrát v neděli na mši sv., vzpomenete na kázání, které končilo příběhem o ledních medvědech - jak byli nuceni přestěhovat se ze severu. Asi to teď nebude úplně přesně, ale jeden vzal svoji družku a násilím ji odtáhl na západ. Druhý pár medvědů se také nemohl domluvit a tak se rozešli - on na východ, ona na západ. No a další? Třetí pár šel společně na jih, tam se ve svých medvědích kožichách potili, až se z nich lilo, ale seděli tam spolu a drželi se za ruce. Takhle nějak nám to pan farář vyprávěl a tím skončil...

Pro nás se to ale stalo námětem k hovorům na celé nedělní odpoledne. Řešili jsme, co je tedy vlastně správně a co tím autor chtěl říct. Cítili jsme, že je dobře, když dva medvědi, kteří k sobě patří, zůstanou spolu, ale proč se musí potit na Sahaře? Navečer jsme jeli na návštěvu a zkusili jsme švagra s teologickým vzděláním, jak by nám to vysvětlil. On nám v klidu odpověděl, že by zůstal na severu a vykašlal se na stěhování... Nedalo nám to a ještě z návštěvy jsme volali panu faráři, že si s tím fakt nevíme rady. P. Jaroslav se nás nejdřív ptal, co si o tom tedy myslíme a my mu řekli, jak to všechno cítíme, ale že nám není jasné, proč se tam ti dva medvědi, co se mají rádi, musí tak trápit... On nám na to odpověděl, že "kompromisy někdy bolí". A to ze

svého života dobře známe, takže už se medvědům tolik nedivíme. A co vy ostatní, taky vás to tenkrát dostalo? My se těšíme na další pěkná kázání a příběhy ze života (a nejen medvědů).

Dáša a Jaromír

KDYBY SE SVĚT STAL JEDNOU VESNICÍ...

Kdyby se celá populace planety Země změnila v jednu vesnici, ve které by bylo sto obyvatel a kde by zůstal zachován poměr všech lidských odlišností, jak by tahle maličkatá, různorodá vesnička vypadala?

Ve vesnici by žilo:

55 Asiatů, 21 Evropanů, 14 obyvatel ze Západní polokoule a 8 Afričanů

52 žen, 48 mužů

70 lidí by bylo "barevných" a 30 by bylo bělochů

70 lidí by bylo jiného vyznání a 30 křesťanů

89 heterosexuálů a 11 homosexuálů

6 lidí by vlastnilo veškerý světový majetek.

6 lidí by bylo z USA

80 lidí by žilo v domě, který by neodpovídal standardu

70 lidí by neumělo číst

50 lidí by trpělo podvýživou

1 člověk by byl na prahu smrti

1 žena by byla těhotná

1 člověk by měl vysokoškolské vzdělání

1 člověk by vlastnil počítač

Když se zamyslíme nad těmito údaji, dojdeme k následujícímu závěru:

Pokud máme pěkný byt, jídlo a vlastníme počítač, jsme členy elity.

Pokud umíme číst, jsme na tom lépe než dvě miliardy lidí, kteří nedokážou číst vůbec.

Pokud se ráno vzbudíme a budeme více zdraví, než nemocní, jsme šťastnější, než celý milion lidí, který nepřežije tento týden.

Pokud jsme nezažili válku, uvěznění, utrpení mučení, nebo hlad jsme na tom lépe než 500 miliónů lidí tohoto světa.

Pokud můžeme vyznávat svou víru, aniž bychom se museli obávat ponížení, zatčení, mučení nebo smrti, jsme šťastnější než miliarda lidí, kteří nemají to štěstí.

Pokud máme jídlo v lednici, oblečení na sobě, střechu nad hlavou a kde spát jsme bohatší než 75% lidí na této planetě.

Pokud má naše rodina peníze v bance, ve své peněžence a dokonce i něco ušetříme, jsme mezi 8% nejbohatších lidí světa.

Pokud jsou rodiče naživu a nejsou rozvedení, jsme velmi vzácný případ!

ČTENÍ NA POKRAČOVÁNÍ

KDYŽ MNE TO V KOSTELE NEBAVÍ - přednáška P. VOJTĚCHA KODETA

Přijímání, ve kterém říkáme Ano k tělu Páně i k tělu svého bratra. Proto těsně před přijímáním nastává také pozdravení pokoje. To je poslední možnost, kdy můžeme říci jeden druhému: „Ano, přijímám tě.“ A jestli si někdo sedne na druhou stranu kostela, protože nemá někoho rád, tím to nevyřeší. Nejde totiž jen o to, komu ruku podám, protože v tom gestu podávám ruku každému člověku a každému věřícímu, v té chvíli se smírují a odpouštím. Alespoň se snažím přijmout bratra

takového, jaký je, protože s ním tvořím jedno mystické tělo. A nemohu jedno přijmout a druhé nepřijmout. Nehodně přijímá, kdo přijímá eucharistii a nepřijímá bratra. Proto Ježíš říká: „Jdeš-li k oltáři a uvědomíš si, že tvůj bratr má něco proti tobě – ne ty proti němu, ale on proti tobě – předejdi ho. Běž a smiř se.“ Napřed to dej do pořádku, protože v tom kostele je společenství těch, kteří se vydávají nejen Kristu, ale i jeden druhému. A svatém přijímání je z určitého pohledu také svaté dávání, protože já přijímám Krista, ale dávám se jemu. On mi dává své tělo, já dávám jemu své. On mi dává svou krev, já říkám „ano - až na smrt“. Proto jsem říkal, že slavení eucharistie je jen pro ty, kteří jsou naplněni v církvi. Svaté přijímání je bianco šek, kterým se dávám Kristu, svému Pánu, na život a na smrt: „Ty jsi můj Pán a tobě cele patřím a tobě se odevzdávám.“ A v praxi to znamená odevzdání se i ke službě svým bratrům a sestrám, samozřejmě s úctou a láskou k nim. Jeden konvertita říkal: „Já nestíhám. Já jdu pokaždé na mši ke svatému přijímání, ale to je taková síla, že já to nestíhám prožívat. A už je tu další mše a zase další přijímání. Jak vy to děláte, že můžete chodit ke svatému přijímání tak často?“ Řekl bych, „No, víš, chlapče, asi nám to už trochu zevšednělo.“ Bohužel.

LITURGICKÉ OKENKO

Úkony a chování při bohoslužbě

Společné postoje, které všichni účastníci zachovávají, jsou znakem vzájemného společenství a jednoty shromáždění. Je tedy nutné trvale usilovat o to, aby postoje odpovídaly tomu, co liturgické shromáždění právě koná. Základní **postoje při slavení mše jsou: sedění, stání a klečení.**

Stáním vyjadřujeme úctu, ale také radost, připravenost naslouchat a na slyšené reagovat. Pro rané křesťanství to proto byl běžný postoj při osobní modlitbě i bohoslužbě. Farizeus se postavil v chrámě; celník stál vzadu (srov. Lk 18,11). Stáním se zároveň reaguje na zaslíbenou budoucnost: „Stáli před trůnem a před Beránkem“ (Zj 7,9). Proto se klečení při modlitbě dokonce zakazovalo o nedělích, v době velikonoční a při eucharistii. Teprve ve středověku, kdy byli věřící odkázáni i při mši na soukromou modlitbu, dávali přednost klečení. Misál si přeje, aby se stání více rozšířilo. Stát se má od vstupního zpěvu až po vstupní modlitbu včetně, při zpěvu Aleluja, při evangeliu, při vyznání víry a přímlovách, když je lid okuřován při přípravě darů, od modlitby nad dary včetně až do konce mše s výjimkou toho, co bude řečeno o klečení a sezení. Česká biskupská konference doporučuje, aby se mimo lavice zachovávalo stání, jak je uvádí Římský misál. V lavicích ať se lid posadí po Svatý, klečí při epiklezi, proměnění, tajemství víry včetně odpovědi.

Sedění je poloha vhodná k rozjímání a naslouchání. (1 Kor 14,30; Sk 20,9). Je vhodným postojem učitele a předsedajícího. Misál předpokládá sezení při čteních před evangeliem a rezponziálním žalmu, při homilii a přípravě darů a podle okolností též po homilii a po přijímání.

Klečení vyjadřuje pokoru, pokání a klanění. Modlit se vkleče je obecně lidský zvyk, který je dosvědčen i o Ježíšovi (Mk 13,35; Lk 22,41). Pro klečení těch, kteří nejsou v lavicích, při mši platí: ať věřící pokleknou k proměňování, není-li to ztíženo nedostatkem místa, množstvím přítomných či jinými rozumnými důvody.

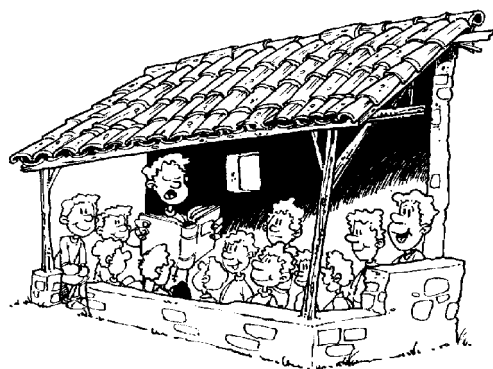
K tomu, aby se dosáhlo zamýšleného záměru, tj. aby úkony a postoje odpovídaly tomu, co právě konáme (zásada pravdivosti), ale také „aby byly znakem vzájemného společenství a jednoty shromáždění“, bude třeba velké trpělivosti, ohleduplnosti a

respektu. Prosazování správných postojů by se minulo účinkem, kdyby vyvolalo napětí a rozdělení.

VESELÉ PERLIČKY

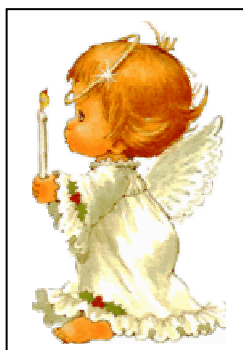
U dveří bytu profesora dogmatiky někdo zvoní. Venku stojí vznešeně vypadající dáma. „Ach, dobrý den, pane doktore,“ přepadne otvírajícího. „Musím s vámi bezpodmínečně mluvit. Má migréna je ...“

„Ale milá paní,“ přeruší slovní přival profesor, „jste na špatné adrese. Já jsem doktor teologie!“
„Dáma se zarazí a řekne udiveně: „No ne, to je hrozné, kolik nemocí existuje!“

Mladý řeholník zastupuje o prázdninách ve venkovské farnosti. Když stojí v neděli na kazatelně a káže, začne dole v lavici nějaká stařenka srdcervoucí plakat. Kaplan se cítí povzbuzen a s nadšením káže dál. Ale přece jen by rád věděl, co si z jeho kázání ta stará paní vzala tolik k srdci.

Když se jí po mši ptá, odpoví mu: „Ach, pane faráři, včera mi zdechla koza. Při kázání vám šly vousy nahoru a zase dolů. Já jsem při tom musela pořád myslet na moji nebohou kozu.“

SVATÍ Z NAŠICH KOSTELŮ

V naši farní kapli a také v bočním oltáři v Solnici najdeme sv. Kateřinu.

Kateřina Alexandrijská byla podle legendy křesťanskou mučednicí žijící kolem roku 300 a po staletí patřila mezi nejpopulárnější křesťanské světce.

Podle křesťanské legendy doložené od století byla Kateřina vzdělanou egyptskou princeznou a stala se křesťankou pod vlivem jistého místního poustevníka. Během pronásledování křesťanů císařem Maxentiem vystoupila na obranu své víry a v disputaci přesvědčila o své pravdě padesát pohanských filozofů (císař je za to dal upálit). Maxentius – fascinovaný její osobností – jí nabídl místo po svém boku, ona však odmítla, protože se zasvětila panenství.

Proto ji zhrzený vládce nechal umučit. První pokus o popravu však byl neúspěšný: Hořící kolo, na něž měla být vpletena, zasáhl blesk. Proto jí císař nechal setnout hlavu. Ze žil

světiце namísto krve prýštilo mléko a andělé zanesli mrtvé tělo na posvátnou egyptskou horu Sinaj. Zde byly ostatky později nalezeny a vystaveny dodnes stojící klášter sv. Kateřiny.

Kateřina je patronkou mimo jiné panen, učenců, studentů a učitelů, kolářů a několika dalších řemeslných profesí, námořníků a tiskařů, dále ochraňuje úrodu, pomáhá při migréně a nemocech jazyka a také při hledání utonulých.

Atributy, s nimiž je zobrazována, jsou kolo (na němž byla mučena), kniha (symbol učenosti), koruna a palmová ratolest (dva obecné symboly mučednictví jako vítězství).

Na stejném oltáři vidíme také sv. Barboru.

Sv. Barbora žila ke konci 3. století v Nikomedii (v dnešním Turecku). Byla dcerou zámožného Dioskura. Byla velmi krásná, učená a bystrého rozumu. Nejbohatší a nejhezčí mladíci z města se o ni ucházeli, ale ona cítila, že musí být ještě něco jiného a všechny je odmítala.

Chodila mezi skupinku křesťanů, kteří se schovávali před císařským pronásledováním, a v dlouhých rozhovorech se snažila pochopit jejich víru, až dospěla k poznání, že našla to, co hledala. Její otec byl fanatický nepřítel křesťanů a snažil se bránit dceři ve styku s křesťany. Dal proto postavit u domu věž a do ní chtěl Barboru zavřít. Během stavby na krátký čas odjel a Barbora mezitím přikázala dělníkům, aby místo dvou oken udělali tři. Po návratu se rozlícený Dioskuros ptal dcery, co to má znamenat, a ona mu odpověděla, že je to symbol Trojice a že se nechala pokřtít. Když ji chtěl otec zbít, otevřela se prý země a ukryla dívku v trhlině. Později odvedl Barboru k místodržícímu, který ji dal zbičovat. V noci se jí zjevil Kristus a zahojil její rány.

Dalšího dne dal místodržitel Barboru mučit a znetvořenou ji chtěl hnát ulicemi. Objevil se však anděl z nebe a zakryl její krvácející tělo bílým oděvem. Když bylo vidět, že mučením ničeho nedosáhnou, byl vydán rozkaz usmrtit Barboru mečem. Tento čin vykonal Barbořin otec Dioskuros vlastní rukou. Sotva odložil vražedný nástroj, byl sám zabit bleskem. Stalo se to roku 306, kdy vládl císař Galerius Valerius Maximin, jeden z nejkrutějších pronásledovatelů křesťanů.

Je patronkou: věží, horníků, sedláků, architektů, stavebních dělníků, pokrývačů, zedníků, slévačů (zvonů), kovářů, kameníků, tesařů, horníků hrobníků, zvoníků, kloboučníků, kuchařů, řezníků, tunelářů; dívek; zajatců; dělostřelectva; pevností; hasičů; umírajících a za dobrou hodinku smrti; proti ohni; proti bouři; proti horečce a proti moru; pomocnice v nouzi. Atributy: kalich s hostií, věž s třemi okny, meč nebo kladivo jako nástroje jejího umučení, pochodeň, koruna, kniha, palma.

NĚCO NA ZASMÁNÍ

Perličky z písemných prací:

Jak se jmenují pokřtění lidé? - Křtitelnice

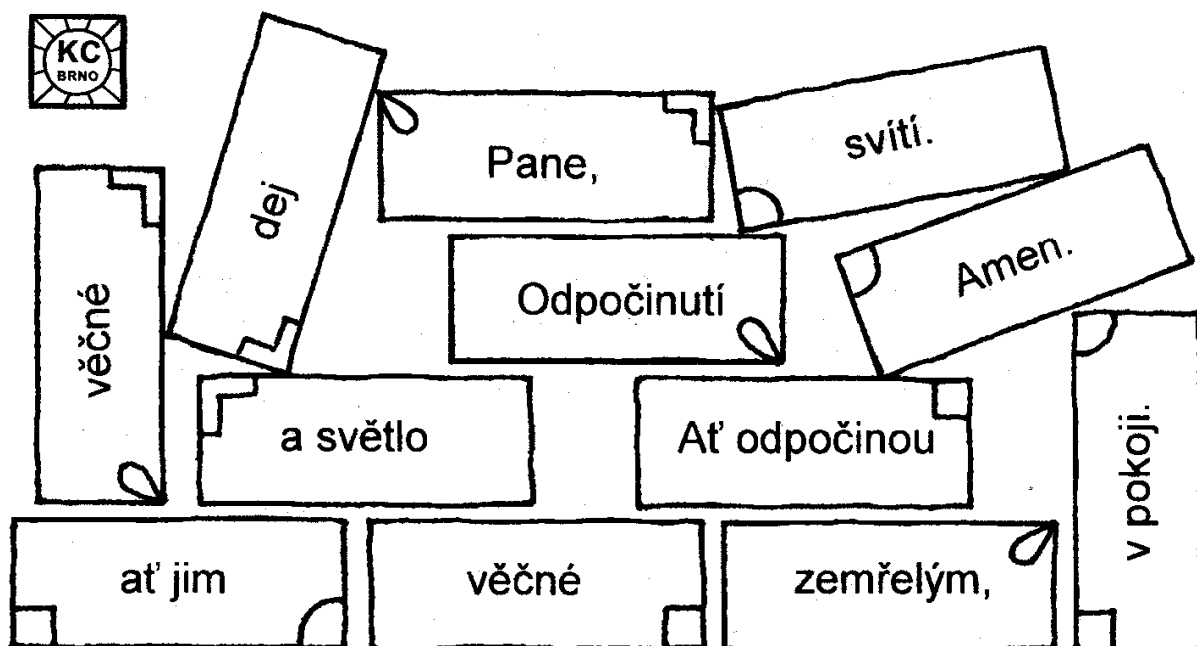
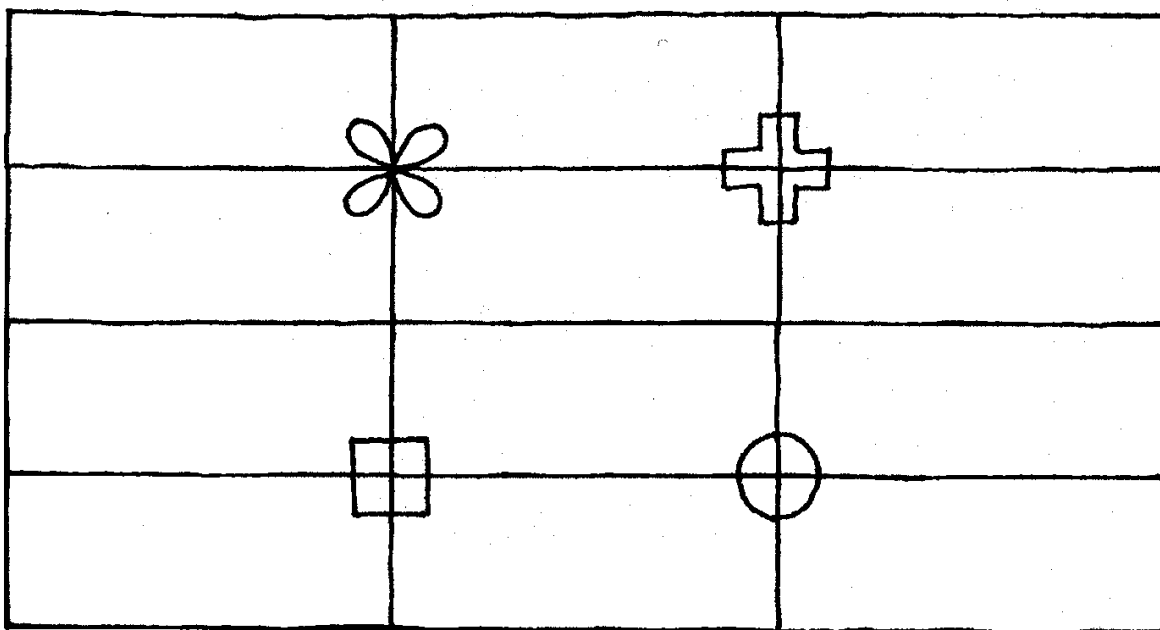
Co potřebujeme k bohoslužbě oběti? – Víno, hostie a faráře.

Katechetka probírala s dětmi Boží vlastnosti. Jeden chlapec se překotně hlásí, ale nemůže si vzpomenout na slovo „věčný“, které je pro něho cizí. Proto vyhrkne: Bůh je „trvanlivý“!

MODLITBA NA KAMENECH

V listopadu navštěvujeme hřbitovy a modlíme se za zemřelé, které si zvlášť připomínáme 2. listopadu – na svátek Všech věrných zemřelých. Jakou modlitbu za zemřelé se modlíme? Jeden kameník ji vytesal na kamenné dlaždice, které měl zasadit do náhrobní desky. Podle symbolů v rozích dlaždic vepiš do prázdné desky slova z kamenů připravených dole. Modlitbě za zemřelé se nauč nazpaměť a můžeš se ji modlit.

NĚKOLIK POZNÁMEK Z „POVÍDÁNÍ O VÍŘE“

- Víra v jednoho Boha není okrajovou záležitostí – věří v Něj více než 3,5 miliardy lidí na naší planetě (z toho 2 miliardy křesťanů; 1,1 miliardy tvoří katolíci)
- Bůh se dává postupně poznat:
Starý zákon: Bůh je jediný Pán, kterého máme uctívat; plný slitování, milostivý, živý; Jeho jméno je „jsem, který jsem“
„Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou silou.“ (5. Kniha Mojžíšova)
Nový zákon: Bůh je pravda, Bůh je láska (silnější než rodičů k dětem, ženicha a nevěsty), Bůh je Otec
„Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh je láska.“ (1. List Janův)
- vrcholem je Božího sebesdělení je Trojice – Bůh je společenství tří osob, které mají vzájemné vztahy lásky, bohatý vnitřní život
- Trojice je tajemství, které můžeme připodobnit různými obrazy: nejdokonalejším obrazem Boha je lidská rodina – společenství lásky; dále trojlístek nebo moderní 3 v 1 ☺

PŘEDHLED MIMOŘÁDNÝCH SBÍREK

<u>datum</u>	<u>účel</u>	<u>Solnice</u>	<u>Skuhrov</u>
13.9.	Sbírka na církevní školství	2 400 Kč	3 003 Kč
18.10.	Sbírka na misie	3 200 Kč	2 651 Kč
18.10.	Misijní jarmark - Indie	celkem 8050 Kč	
8.11.	Sbírka na diecézní charitu	900 Kč	1778 Kč
22.11.	Sbírka na biblické dílo	celkem 2500 Kč	

Z FARNÍCH MATRIK

Křty:

- 26.9. Lukáš Knapik z Kvasin
- 24.10. Jakub Martin Tomaszewski z Rychnova n./ K.
- 24.10. Eliška Jana Šidlovská z Kvasin
- 1.11. Jiří Langr z Kvasin
- 8.11. Kryštof Beránek z Chrudimi

„Když se někdo stal křesťanem, je to nové stvoření.“

(2 Kor 5,1)

ZPOVÍDÁNÍ PŘED VÁNOCI

Solnice	neděle 13. 12.: 15.00 - 16.00 hod.	P. Mára	fara
	pátek 18. 12.: 16.30 - 18.00 hod.	P. Bystrý	fara
	neděle 20. 12.: 14.00 - 15.00 hod.	P. Axler	fara
Skuhrov	sobota 12. 12. při obnově	P. Jančík P. Axler	centrum a kostel
	středa 23. 12.: 15.00 - 16.00 hod.	P. Axler	kostel

KALENDÁŘ AKCÍ

7.12.	Adorace za rodiny – Solnice (18.30 hod.)
12.12.	Adventní duchovní obnova farnosti s P. Jančíkem Skuhrov n./ Bělou - Společenské centrum (9.00 hod.)
14.12.	Povídání o víře – Solnice (18.30 hod.)
19.12.	Roráty pro děti se snídaní na faře - Solnice (7.00 hod.) Živý betlém – Zámek v Kvasinách (17.30 hod.)
20.12.	Setkání dětí – Solnice (15.00 hod.)
21.12.	Tichá adorace – Solnice (18.30 hod.)
24.12.	„Půlnoční“ mše Skuhrov n./Bělou (16.00 hod.) Solnice (22.00 hod.)
27.12.	Svaté Rodiny – obnova manželských slibů; žehnání vína Koncert skupiny Gemma - Solnice (14.00 hod.)
28.12.	Modlitba za uzdravení – „Prosebníci“
31.12.	Mše sv. na poděkování: Skuhrov n./Bělou (15.00 hod.) Solnice (16.30 hod.)
4.1.2010	Adorace za rodiny – Solnice (18.30 hod.)
5.-12.1.	Žehnání domovů
6.1.	Slavnost Zjevení Páně Požehnání koledníkům Tříkrálové sbírky
11.1.	Povídání o víře – Solnice (18.30 hod.)
17.1.	Setkání dětí – Solnice (15.00 hod.)
18.1.	Tichá adorace – Solnice (18.30 hod.)
25.1.	Modlitba za uzdravení – „Prosebníci“ (18.30 hod.)

Poznámky a připomínky posílejte na adresu: farnost.solnice@gmail.com

Další číslo vyjde 7. února 2010